

[Burgdorf]

og at man i øvrigt kun har til hensigt at foranstalte udbedringer, hvor det er absolut nødvendigt på nuværende tidspunkt. Langsigtede perspektiver savner jeg fuldstændig i ministerens redegørelse. Det ville være glædeligt, om ministeren ville skele en lille smule til, hvordan Holland har båret sig ad. Nationen står her ubøjeligt sammen om at tæmme det grådige hav, og det er lykkedes for dem.

Må jeg minde om et gammelt frisisk ord-sprog, der meget manende siger, at den, der ej vil dige, må vige. Hvad vil vi så her i vort land? For mig er der ingen tvivl. Vi skal dige, vi skal værne vor land såvel mod ydre som mod indre fjender, men så sandelig også mod havets påtrængenhed. Det var en udmærket begyndelse, vi fik gjort i det sydvestlige hjørne af Danmark, jeg tænker her på det fremskudte dige, som bestod sin prøve ved stormfloden i november sidste år, og ligeledes klarede det forstærkede Ribe dige prøverne fuldt tilfredsstillende. Men lige så klart sprang det i øjnene, at der var mange, og alt for mange, svage punkter på den jyske vestkyst, som vi må se nøjere på. Hvad gør vi f.eks. ved Ballum? Skal vi opgive denne landsby, eller skal vi etablere et ordentligt dige, som kan holde? Vi har jo med al ønskelig tydelighed set, at det kunne det nyetablerede sommerdige ikke klare. Jeg mener, vi skal bygge dér. Jeg ved ikke, om ministeren besøgte denne landsby, mens oversvømmelsen stod på, men jeg ved, at tidligere ministre har været der, og det var et sørgeligt syn. Spørgsmålet er: skal vi sige til beboerne dér: der er intet at gøre, vi må ofre jer. Eller skal vi dæmme op også her?

Og hvad gør vi med Rømødæmningen, som gang på gang er ødelagt ved stormflod, og som hver gang koster millioner af kroner at reparere, vel at mærke millioner, som Sønderjyllands amt selv må betale? Det mener jeg ikke er holdbart. Når ministeren snakker om, at det er staten, der skal ordne andre ting længere oppe i Jylland, mener jeg også, ministeren må kigge på dette forhold. Jeg har tidligere foreslået en bro- eller dæmningsafgift her, et sådant system kender vi jo fra adskillige andre lande. I betragtning af de mange tusinder af turister, som årligt gæster dette ferieparadis, som Rømø er, forekommer en sådan afgift rimelig og gennemførlig. Det siger sig selv, at kommunens beboere

skal være friholdt for en sådan afgift. Jeg ved ikke, hvad ministeren siger til det problem i dag.

På øerne Mandø og Fanø ser det sørgeligt ud efter den sidste stormflod. Vil ministeren fremskaffe midlerne til en virkelig retablering af digerne her?

Og så går vi til problemerne længere nordpå, som så sandelig ikke er mindre, f.eks. ved Holmsland Klit. Her er det ikke diger, der skal bygges, men derimod høfder og bølgebrydere, og der skal foretages kystfodring, som ministeren snakker om i sin redegørelse. Jeg mener, at folketinget er forpligtet til at ofre de nødvendige midler. Samtidig kunne man rent umiddelbart forestille sig, at der her er et stykke arbejde, som kunne udføres med bistand af arbejdsløse. I det hele taget anser jeg det for rimeligt, at der i forbindelse med økonomien i større langsigtede projekter ses på muligheden af at inddrage arbejdsløse som arbejdskraft, hvilket jo vil være ensbetydende med sparede offentlige udgifter på andre poster.

Det forekommer mig, at ministeren i sin redegørelse har udtrykt sig temmelig svævende om statens rolle i forbindelse med kystsikring. Således hedder det:

»Staten bør kun engagere sig økonomisk, hvor væsentlige samfundsmæssige interesser står på spil. . .«

Da må jeg spørge: hvem afgør, hvad der er væsentlige interesser? Er det ikke altid en væsentlig samfundsmæssig interesse at beskytte dansk land og danske borgere, deres jord og deres virke? Og er det rimeligt, at ministeren siger, at såfremt den væsentligste interesse på en given strækning er beskyttelse af fritidshuse, bør staten ikke deltage? Jeg finder det ikke rimeligt at lave en sådan generel regel. Det kan så sandelig være særdeles attraktive landområder med store rekreative værdier, som jeg mener staten også har forpligtelse til at være med til at beskytte, og i den forbindelse må ministeren ikke glemme den store erhvervsmæssige betydning, som f.eks. sommerhusområder og dermed turismen har for beboerne på den jyske vestkyst.

Men dér, hvor ministeren skønner at der er tale om en samfundsmæssig interesse, foreslår han, at staten afholder 50 pct. af udgifterne og amt og kommuner hver 25 pct., og jeg har forstået, at ministeren har aftale med Nordjyllands amt, Ribe amt og Sønderjyl-